

Franjo Frančič**soline**

vstopiš v ta čarni svet
brez kril
slep in gluh
iskalec v kletke vpet
iz blodnikov izgnan
prepisovalec zgodb
vstopiš med vrata morja in neba
po poti brez gore
suženj brez okovov
čudiš se in ne načudiš
tej lepoti
pokrajini s hišami brez očes
hodiš v mavrici grmičev
mimo beline galebovega snega
mimo skoka ciplja
zamahneš kot par belih čapelj
ti bazeni oaz
izza zidov oblakov
cirkusantski ponirki
smeh pene valov
korak za korakom
do reza obzorja
potohodec bleđi
klečiš in nevede moliš
v bleščavi sinjine
zreš v umirajoče hiše
v barnistrine roke
v paleto cvetov
madeži soli
nevidne žile korenin
kot utrujene roke
brez mask na obrazih
sanjava lobanja prednikov

jadra jutra
ne ozri se
samo ven
skozi silne utripe
bobna čas
za življenje na obroke
klovn šteje otroke
prav tiste izgubljene
ideale in iluzije
ko sekira preseka popkovino
nemoč in bes
steče ven
v ta popolni svet
v to ravnovesje azila
prisluhni tišini
sprejmi
vrzi sidro
garati za trenutke
v tem čarobnem svetu
iz bega v beg
štejejo harlekini
zlate zvezde
noč je dan
in dan je noč
glasovi v melodiji
plešejo mrličji
na harfo gode val
minevanja in sprijaznjenja
noč brez kresa
popotnik brez ognja
in vendar gnezda
grad izklesan iz megle
kdo bi preštel fragmente
lomi se svetloba
svet tone
mali pajac pa joče
rad bi se približal
vsem tem podobam
ki zbeže mimo
v druge čase
nova stanja
in ni več čarovnije
zapuščeno golo
samejavo soline